युतिमान्तद्गुणानां वास्तवत्वबोधनायोक्तस्यापि कस्यचित्पुनः कथनं ॥ १४ ॥ हेराम ते भविष्यति ॥ हिर्निश्चये ॥१५ ॥ यद्भवितव्यं राज्यभ्रंशदारापहारादिदुःखं तदन्य थाकर्तुं केनापि नशक्यमिति ॥ अतः शोके मनोमाकृथाइतिशेषः ॥ तेइत्यादीनां पुनरुक्तिस्तु रामदुःखेन तस्यापि दुःखितचित्तत्वान्नदोषाय ॥ १६॥ तं गच्छ तं वयस्यं कुर्वित्यन्वयः ॥१७॥ परस्परं द्रोहपरिहारायाग्निसाक्षिकं सख्यं कार्यमित्याह ॥ अद्रोहायेति ॥ १८ ॥ तस्यतिर्यक्त्वात्तदवमतिः कुतोनकार्येत्यत्रहेतुमाह ॥ कृतज्ञइति ॥ ननु सकिमर्थं मयासह मैत्रीं कुर्यादतआह ॥ सहायार्थीति ॥ नन्वाभ्यामशक्ताभ्यां कस्तस्य सहायार्थ इत्यतआह ॥ शक्तौहीति ॥ तस्य चिकीर्षितं कार्यं कर्तुं युवां श

दक्षःप्रगल्भोद्युतिमान्महाबलपराक्रमः॥ भ्रात्राविवासितोवीरराज्यहेतोर्महात्मना॥१४॥ सतेसहायोमित्रंचसीतायाःपरिमार्गणे॥ भविष्यतिहितेराममाचशोकेमनःकृथाः॥१५॥ भवितव्यंहितच्चापिनतच्छक्यमिहान्यथा॥ कर्तुमिक्ष्वाकुशार्दूलकालोहिदुरतिक्रमः ॥१६॥ गच्छशीघ्रमितोवीरसुग्रीवंतंमहाबलं॥ वयस्यंतंकुरुक्षिप्रमितोगत्वाद्यराघव॥ १७॥ अद्रोहायसमागम्यदीप्यमानेविभाव सौ॥ नचतेसोवमंतव्यःसुग्रीवोवानराधिपः॥ १८॥ कृतज्ञःकामरूपीचसहायार्थीचवीर्यवान्॥ शक्तौह्यद्ययुवांकर्तुंकार्यंतस्यचिकी र्षितं॥ १९॥ कृतार्थोवाकृतार्थोवातवकृत्यंकरिष्यति॥ सऋक्षरजसःपुत्रःपंपामटतिशंकितः॥ २० ॥ भास्करस्यौरसःपुत्रोवालिना कृतकिल्बिषः॥ सन्निधायायुधंक्षिप्रमृष्यमूकालयंकपिं ॥ २१॥ कुरुराघवसत्येनवयस्यंवनचारिणं ॥ सहिस्थानानिकार्त्स्न्येनस र्वाणिकपिकुंजरः॥ २२॥ नरमांसाशिनांलोकेनैपुण्यादधिगच्छति॥ नतस्याविदितंलोकेकिंचिदस्तिहिराघव॥ २३॥ क्तावित्यन्वयः॥१९॥

ननु तस्य तिरश्चोऽस्मत्साहाय्ये काशक्तिस्तत्राह ॥ सकृतार्थः त्वया कृतप्रयोजनः करिष्यमाणप्रयोजनोपि तव कार्यं सीतान्वेषणादिरूपं सकरिष्यत्येव ॥ तथा सामर्थ्ये प्रयोजकं तस्य कुलीनत्वमाह ॥ सऋक्षेति ॥ पुत्रः क्षेत्रजइत्यर्थः ॥२०॥ तदेवाह ॥ भास्करस्यौरसइति ॥ कृतकिल्बिषः कृतवैरोऽतएव वालिनः शंकितोऽटति ॥ तमग्नि सन्निधावायुधं सन्निधाय संस्थाप्य तेन सत्येनच तं कपिं वयस्यं कुरु ॥ हियतः सरक्षसां स्थानानि सर्वाणि जानाति ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥